

”مینی بچی - تم یہاں پڑھائی پڑھنی کی لیٹی آئی ہو، تمہیں آنک بند

کرنی کی درکار نہیں، پڑھائی آنک کول کر پڑھی جاتی ہے۔“

پرشن :- پگتی مارگ ۾ ڪوٺسي عادت پڳتون ۾ هوتي هئ جو اب تہ بچون ۾ نهين

هوني چاهيئي؟

اُتر :- پگتي ۾ ڪسي پي ديوتا ڪي مورتِي ڪي آڱي جاڪر ڪڇ نه ڪڇ مانگتي رهندي هئ. انهن ۾ مانگني ڪي هين عادت پر جاتي هئ. لڪشمي ڪي آڱي جائينگي تو ڏن مانگينگي، ليڪن ملتا ڪڇ نهين. اب تہ بچون ڪو يهه عادت نهين، تہ تو باپ ڪي ورثي ڪي اڌڪاري هو. تہ سچي وچتر باپ ڪو ديکتِي رهو، اِس ۾ هين تمهاري سچي ڪمائي هئ.

اور شانتِي . روحاني باپ بٽن روحاني بچون ڪو سمجھاتي هئ ڪ يهه پائشالا هئ. پرنٽو يهان ڪوئي چتر اُرتات ديهه ڌاري ڪو نهين ديڪنا هئ. يهان ديکتِي ٻڌي اُس طرف جاني چاهيئي جسڪا ڪوئي چتر نهين هئ. اِسڪول ۾ بچون ڪا اُئينشن سڌا ٿيچر ۾ رهتا هئ ڪيونڪ وهه پڙهاتي هئ تو ضرور اُنڪا سُنا هئ. ڦر ريسپانڊ ڪرنا هئ. ٿيچر پرشن پوچينگا تو اِشارا ڪرينگي نان ڪ مٿن بتاتا هون. يهان يهه هئ وچتر اِسڪول ڪيونڪ وچتر پڙهائي هئ، جسڪا ڪوئي چتر نهين هئ. تو پڙهائي ۾ آنڪين کول ڪر بٽنا چاهيئي نان. اِسڪول ۾ ٿيچر ڪي سامني ڪي آنڪين بند ڪر ڪي بٽنڌي هئ ڪيا! پگتي مارگ ۾ هري هوئي هئ آنڪين بند ڪر مالها چينا آء... ساڌو لوگ پي آنڪين بند ڪر ڪي بٽنڌي هئ. وهه تو اِستري ڪو ديکتِي پي نهين هئ ڪ ڪهان من چلائمان نه هو جاتي. پرنٽو آڄ ڪلهه زمانا هئ تموپرڌان. باپ تہ بچون ڪو سمجھاتي هئ يهان تہ پل ديکتِي هو شرير ڪو پرنٽو ٻڌي اُس وچتر ڪو ياد ڪرني ۾ رهندي هئ. اُٿسا ڪوئي ساڌو سنت نهين هونگا جو شرير ڪو ديکتِي ياد اُس وچتر ڪو ڪري. تہ جانتِي هو اِس رت ۾ وهه بابا همڪو پڙهاتي هئ. وهه بولتي هئ، ڪرتي تو سڀ ڪڇ آتما هين هئ، شرير تو ڪڇ پي نهين ڪرتا. آتما سُنتي هئ. روحاني گيان وا جسماني گيان سُنتي سُناتي آتما هين هئ. آتما جسماني ٿيچر بنتي هئ. شرير دواران جسماني پڙهائي پڙهتي هئ، وهه پي آتما هين پڙهتي هئ. سنسڪار اچي وا بُري آتما هين ڌارڻ ڪرتي هئ. شرير تو راڪ هو جاتا هئ. يهه پي ڪوئي منش نهين جانتِي. انهن ڪو ديهه ايمان رهتا هئ ڪ مٿن فلاڻا هون، مٿن پرائيمر منسٽر هون. اُٿسي نهين ڪهينگي ڪ هر آتما نين يهه پرائيمر منسٽر ڪا شرير ليئا هئ. يهه پي تہ سمجھتي هو. سڀ ڪڇ آتما هين ڪرتي هئ. آتما اوناشي هئ، شرير صرف يهان ڀارت بجاني ڪي ليئي ملا هئ. اِس ۾ اکر آتما نه هوتي تو شرير ڪڇ ڪر نه سڪي. آتما شرير سين نڪل جاتي تو جئسي ايڪ لوٽ ڀرا رهتا هئ. آتما ڪو ان آنڪون سين ديك نهين سڪتي. وهه تو سوڪير هئ نان. تو باپ ڪهتي هئ ٻڌي سين باپ ڪو ياد ڪرو. تمڪو پي ٻڌي ۾ هئ ڪ همڪو شو بابا پڙهاتي هئ ان دواران. يهه پي سوڪير سمجھني ڪي باتين هئ. ڪئين تو اچي ريت سمجھتي هئ، ڪئين تو ذرا پي نهين سمجھتي، هئ پي صرف يهه بات. اَلف معنيٰ پڳوان بابا. صرف پڳوان وا ايشور ڪهني سين وهه باپ ڪا سنڀنڌ نهين رهتا هئ. اِس سميه سڀ پٿر ٻڌي هئ ڪيونڪ رچتا باپ اؤر رچنا

ڪي آءِ مڙيه آءِت ڪو نهين ڄاڻي هئ. يهه ور لڊ ڪي هسٽري ڄاڻافي رپيٽ هوتي رهتي هئ. آبي سنگر ڀڳ هئ، يهه ڪسڪو پٽا نهين هئ. تهر سمجھتي هو، آڱي هر ڀي نهين ڄاڻي ٿي. بابا آبي تمهين يهان ڳيان سين شرننگهار تي هئ ڦر يهان سين ٻاهر جاتي هو تو مايا ڏول ۾ لٽير ڳيان شرننگهار ڀڳاڙ ديني هئ. باپ شرننگهار تو ڪرتي هئ. پرنٽو آينا پرشارت ڀي ڪرنا چاهيئي. ڪئين ٻچي مڪ سين آڻسا بولتي هئ جئسي جهنگلي، شرننگهار جئسي ڪ هوئا هين نهين هئ، سڀ ڀول جاتي هئ. لاسٽ نمبر ۾ جو اسٽوڊنٽ بڻي رهتي هئ، اُنڪي پڙهائي ۾ اتني دل نهين لڳتي هئ. هان، فئڪٽري آءِ ۾ سروس ڪر شاهوڪار بن جاتي هئ. پڙها هوئا ڪڇ نهين، يهه تو بهت اونچ پڙهائي هئ. پڙهائي بگر تو پوشيه پد مل نهين سڪتا هئ. يهان تمڪو فئڪٽري آءِ ۾ بٺ ڪر ڪوئي ڪام نهين ڪرنا هئ، جس سين ڏنوان بننا هئ. يهه تو سڀ ڪڇ خلاص هونا هئ. ساٿ ۾ چلينگي صرف آوناشي ڪمائي. تمڪو معلوم هئ، منش مرتي هئ تو خالي هات جاتي هئ. ساٿ ۾ ڪڇ ڀي لي نهين ڄاڻينگي. تمهاري هات پرتو ڄاڻينگي. اسڪو ڪها جاتا هئ سڄي ڪمائي. يهه سڄي ڪمائي تمهاري هوتي هئ 21 جنمون ڪي ليئي. بيحد ڪا باپ هين سڄي ڪمائي ڪراتي هئ.

تهر ٻچي ديڪتي هو اس چتر ڪو پرنٽو ياد ڪرتي هو وچتر باپ ڪو. ڪيونڪ تهر ڀي آتما هو تو آتما آڀني باپ ڪو هين ديڪتي هئ. اُن سين پڙهتي هئ. آتما ڪو اوڙ پرماتما ڪو تهر ديڪتي نهين هو، پرنٽو ٻڌي سين ڄاڻي هو. هر آتما آوناشي هئ. يهه شيرير وناشي هئ. يهه باپ ڀي پل سامني تهر ٻچون ڪو ديڪتي هئ پرنٽو ٻڌي ۾ هئ ڪ آتمائون ڪو سمجھاتي هئ. آبي باپ جو سڪلاتي هئ سچ هين سچ، جوڻ ڪي رتي نهين. تهر سچڪند ڪي مالڪ بنتي هو. يهه هئ جوڻ ڪند. جوڻ ڪند ڪلهيڱ. رات دن ڪا فرق هئ. ستيڱ ۾ دڪ ڪي بات هوتي نهين. نام هين هئ سڪڙام. اُس سڪڙام ڪا مالڪ تو بيحد ڪا باپ هين بنائينگي. اُنڪا ڪوئي چتر نهين، اوڙ سيڪي چتر هئ. اُنڪي آتما ڪا نام ڦرتا هئ ڪيا؟ اُنڪا نام هين هئ شو. اوڙ سيڪو آتما هين آتما ڪهتي. باقي شيرير ڪا نام پرتا هئ. شو لنگ هئ نراڪار. ڳيان ڪا ساگر، شانتي ڪا ساگر.... يهه شو ڪي مهمما هئ. وهه باپ ڀي هئ. تو باپ سين ضرور ورثا ملنا هئ. رچنا ڪو رچنا سين ورثا نهين ملتا. ورثا رچنا دينگي آڀني ٻچون ڪو. آڀني ٻچي هوتي ڀائي ڪي ٻچون ڪو ورثا دينگي ڪيا؟ يهه ڀي بيحد ڪا باپ آڀني بيحد ڪي ٻچون ڪو ورثا ديتي هئ، يهه پڙهائي هئ نان. جئسي پڙهائي سين منش بئريسٽر آءِ بنتي هئ. پڙهائي والي سين اوڙ پڙهائي سين يوگ رهتا هئ. يهه تو پڙهائي والا هئ وچتر. تهر ڀي آتمائين وچتر هو. باپ ڪهتي هئ مئن آتمائون ڪو پڙهانا هون. تهر ڀي سمجھو ڪ همڪو باپ پڙهاتي هئ. ايڪ هين وار باپ آڪر پڙهاتي هئ. پڙهتي تو آتما هئ نان. دڪ سڪ آتما پوڄتي هئ، پرنٽو شيرير دواران. آتما نڪل جاءِ تو ڦر پل شيرير ڪو ڪتنا ڀي مارو، جئسي مٽي ڪو مارتِي هو. تو باپ وار وار سمجھاتي هئ آڀني ڪو آتما سمجھه باپ ڪو ياد ڪرو. يهه تو بابا ڄاڻي هئ نمبروار ڌارڻا ڪرتي هئ. ڪوئي تو بلڪل جئسي ٻڌو هئ، ڪڇ نهين

سمجھتي. گيان تو بڑا سھج هئ. اَنڌا، لوڻا، لنگڙا پي سمجھ سگتي هئ. ڪيونڪ يھ تو
 آتما ڪو سمجھايا جاتا هئ نان. آتما لوڻي لنگڙي نھين هوتي. شرير هوتا هئ. باپ ڪتنا
 اچي ريت بئڻ سمجھاتي هئ. پرنٽو پڳتي مارڱ ڪي عادت آنڪ بند ڪرڪي بئڻي ڪي
 پرې هوئي هئ تو يھان پي آنڪين بند ڪر بئڻي هئ. جئسي متوالي. باپ ڪھتي هئ
 آنڪين بند نہ ڪرو. سامني ديڪتي هوئي پي ٻڌي سين باپ ڪو ياد ڪرو تب هين وڪرم وناش
 هونگي. ڪتنا سھج هئ. ڦر پي ڪھتي بابا هر ياد نھين ڪر سگتي هئ. اڙي، لوڪڪ باپ
 جس سين حد ڪا ورثا ملتا هئ، اُنڪو تو مرنِي تڪ پي ياد ڪرتي، يھ تو سڀ آتمائون ڪا
 بيحد ڪا باپ هئ، اُنڪو تہ ياد نھين ڪر سگتي هو! جس باپ ڪو ٻڌائي پي هئ او ڳاڊ
 فادر، ڳائيد مِي. واسطو ۾ يھ ڪھنا پي رانگ هئ. باپ صرف ايڪ ڪا تو ڳائيد نھين هئ.
 وه تو بيحد ڪا ڳائيد هئ. ايڪ ڪو ٿوريئي لبريت ڪرينگي. باپ ڪھتي هئ مئن سڀڪي
 آڪر سدگتي ڪرتا هون. مئن آيا هين هون سڀڪو شانتي ڌام پيچ ديني. يھان مانگني ڪي
 درڪار نھين. بيحد ڪا باپ هئ نان. وه تو حد ۾ آڪر مِي ڪرتي رھتي هئ. هي
 پرماتما مجھي سڪ دو، دڪ مٽائو. هر پاپي نيچ هئ، آپ رحم ڪرو. باپ ڪھتي هئ مئن
 بيحد ڪي پُراڻي سرشتي ڪو نيان بناني آيا هون. نئين سرشتي ۾ ديوتا رھتي هئ، مئن هر
 پانچ هزار ورش باد آتا هون. جب ڪ تہ پوري پنت بن جاتي هو. يھ هئ هين آسري سمپر دايہ.
 ستڱرو تو ايڪ هين هئ سچ بولني والا. وهي باپ پي هئ، ٿيچر پي هئ، ستڱرو پي هئ. باپ
 ڪھتي هئ يھ ماتائين هين سورڳ ڪا دوار ڪولني والي هئ. لڪا هوڻا پي هئ ڪ گيت وي
 ت هيون. پرنٽو يھ پي منش سمجھ ٿوريئي سگتي هئ. نرڪ ۾ پرې هئ نان تب تو ٻڌائي
 هئ. آب بابا تمڪو سورڳ ۾ جاني ڪا راستا بتاتي هئ. باپ ڪھتي هئ مئن آتا هين هون
 پنتون ڪو پاڻ بناني اوڙ واپس لي جاني. آب آپني ڪو آتما سمجھ باپ ڪو ياد ڪرو تو
 تمھاري پاپ ڪت جائينگي. سڀڪو ايڪ هين بات سٺائو ڪ باپ ڪھتي هئ مايا جيت، جڳت
 جيت بنو. مئن تہ سڀڪو جڳت ڪا مالڪ بناني ڪا راستا بتاتا هون. ڦر لڪشمي ڪي ديپ
 مالها پر پوجا ڪرتي هئ. اُن سين ڌن مانگتي هئ، اُسي نھين ڪھتي هيلٿ اچي ڪرو، آيو
 بڙي ڪرو. تہ تو باپ سين ورثا ليتي هو. آيو ڪتني بڙي هو جاتي هئ. آبي هيلٿ، ويلٿ،
 هٽپينيس سڀ دي ديتي هئ. وه تو لڪشمي سين صرف ٺڪريان مانگتي هئ، وه پي ملتي
 ٿوريئي هئ. يھ ايڪ عادت پر گئي هئ. ديوتائون ڪي آگي جائينگي بيڪ مانگني. يھان تو
 تمڪو باپ سين ڪچ پي مانگنا نھين هئ. تمڪو تو باپ ڪھتي هئ ماميڪر ياد ڪرني سين
 مالڪ بن جائينگي اوڙ سرشتي چڪر ڪو جاني سين چڪرورتي راجا بن جائينگي. دٿوي گڻ
 پي ڌارڻ ڪرني هئ. اِس ڪچ بولني ڪي درڪار نھين رھتي. جب ڪ باپ سين سورڳ ڪا
 ورثا ملتا هئ. آبي تہ انڪي پوجا ڪرينگي ڪيا؟ تہ جانتِي هو هر حد هين يھ بنتي هئ. ڦر
 ان پانچ تتوون ڪي ڪيا پوجا ڪرينگي. همڪو وشو ڪي بادشاهي ملتي هئ تو يھ ڪيا
 ڪرينگي. آبي تہ مندر آد ۾ نھين جائينگي. باپ ڪھتي هئ يھ سڀ پڳتي مارڱ ڪي

سامگري هئ. گيان ۾ تو هئ اڪ اڪبر ڪ مامڪم ياد ڪرو. بس ياد سين تمهاري پاپ ڪت جائينگي، ستوپردان بن جائينگي. تم هين سروگڻ سمپن ٿي ڦر بننا پري. يهه پي سمجهتي نهين. پٿرٻڏيون سين باپ ڪو ڪتنا ماڻا مارنا پرتا هئ. يهه نشچيه هونا چاهيئي ڪ يهه باتين ڪوئي پي ساڌو سنت آد بتاءِ نه سڪي، سواءِ اڪ باپ ڪي. يهه ڪوئي ايشور ٿوريئي هئ. يهه تو بهت جنمون ڪي آنت ۾ هئ. مئن پرويش هين اُنڀ ڪرتا هون، جس نين پوري 84 جنر ليئي هئ، گانوڙي ڪا چورا ٿا، ڦر شام سين سندر بنتي هئ. يهه تو پورا گانوڙي ڪا چورا ٿا. ڦر جب ڪچ ساڌارڻ بنا، تو بابا نين پرويش ڪيئا. ڪيونڪ اِتي پني بنني ٿي. انهن ڪو ڪلائينگي ڪوُن؟ تو ضرور ساڌارڻ پي چاهيئي نان. يهه سڀ سمجهتي ڪي باتين هئ. باپ خد ڪهتي هئ مئن انڪي بهت جنمون ڪي آنت ۾ پرويش ڪرتا هون جو سڀ سين پنت بنا هئ. ڦر پاڻ پي وهي بنينگي. 84 جنر اِس نين ليئي هئ. نت توم. اڪ تو نهين، بهت هئ نان. سوريونسي چندرونسي بنني والي هين يهان آتي هئ نمبروار پرشارت اَنوسار. باقي نهر نهين سڪينگي. ڊيري سين آني والي گيان پي ٿورا سُنينگي. ڦر ڊيري سين هين آئينگي. اُچا!

ميني ميني سڪيلڌي بچون پرت مات- پتا باپ دادا ڪا ياد پيار اوڙ گڏمارننگ. روحاني باپ ڪي روحاني بچون ڪو نمستي.

ڌارڻا ڪي ليئي مڪيه سار

(1) باپ جو گيان شرنگهار ڪرتي هئ، اُسي قائم رڪني ڪا پرشارت ڪرنا هئ. مايا ڪي ڏوڻ ۾ گيان شرنگهار بگاڙنا نهين هئ. پڙهائي اچي ريت پڙه ڪر اوناڻي ڪمائي ڪرني هئ.

(2) اِس چتر اَرڻات ديهه ڌاري ڪو سامني ديڪتي هوئي ٻڏي سين وچتر باپ ڪو ياد ڪرنا هئ. آنڪين بند ڪر بئنني ڪي عادت نهين ڊالني هئ. بيحد ڪي باپ سين ڪچ پي مانگنا نهين هئ.

وردان - ساڪي هو ڪرم اندريون سين ڪرم ڪراني والي ڪرتاپن ڪي

پان سين مڪت، اشريري پو

جب چاهو شرير ۾ آڻو اوڙ جب چاهو اشريري بن جائو. ڪوئي ڪرم ڪرنا هئ تو ڪرم اندريون ڪا آڌار لو ليڪن آڌار لينني والي مئن آتما هون، يهه نهين پولي، ڪرني والي نهين هون، ڪراني والي هون. جئسي دوسرون سين ڪام ڪراتي هو تو اُس سميه اپني ڪو الڳ سمجهتي هو، وئسي ساڪي هو ڪرم اندريون سين ڪرم ڪرائو، تو ڪرتاپن ڪي پان سين مڪت اشريري بن جائينگي. ڪرم ڪي بيچ بيچ ۾ اڪ دو منٽ پي اشريري هوني ڪا اڀياس ڪرو تو لاسٽ سميه ۾ بهت مدد ملينگي.

سلوگن - وهو راجن بننا هئ تو وهو ڪو سڪاش ديني والي بنو.